, 1848. N°. 132.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

DINGSDAG 27 JUNI.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De minister-vertegenwoordigers.

Onder de wijzigingen die het herzienings-ontwerp onder de handen der ministers ondergaan heeft, viel ons terstond in het oog de bepaling van art. 88 § 1 *in fine* en van 89 § 3 van het ministeriëele ontwerp.

Art. 88 § 1 *in fine* zegt:

»De hoofden der ministeriëele departementen . . . . . hebben alleen eene raadgevende stem, *ten ware zij tot leden der vergadering mogten benoemd zijn.*"

En art. 89 § 3 zegt:

»Leden der Staten-Generaal, een »ministeriëel departement aanvaardende, zijn aan herkiezing onderworpen." (1)

In het voorstel der commissie, (waarin de heeren DIRK DONKER CURTIUS, DE KEMPENAER en LUZAC, dus *drie* van de vijf, dus de meerderheid, zitting hadden) werd in art. 86 voorgesteld:

»De leden der Staten-Generaal kun»nen niet tegelijk zijn *hoofden der de»partementen van algemeen bestuur*," en de heeren DIRK DONKER CURTIUS, LUZAC en DE KEMPENAER lichtten deze bepaling aldus toe:

»De minister heeft, als zoodanig, »pligten te vervullen, wier betrach»ting met de bekleeding eener plaats »in de volksvertegenwoordiging niet »zamengaat. *Niemand kan tegelijk »aan de ministertafel en op de ban»ken der afgevaardigden zitten.*"

Zoo dachten de *leden der commissie*, maar niet de *ministers*. Zij vonden het zóó natuurlijk dat iemand terzelfder tijd »aan de ministertafel »en op de banken der afgevaardigden" zitten zou, dat zij er zelfs niets aan vonden toe te lichten. De heeren DIRK DONKER CURTIUS, LUZAC en DE KEMPENAER deden natuurlijk al wat mogelijk was om zulk eene, met al hunne overtuigingen strijdende, bepaling tegen te houden. De heer DE KEMPENAER deed zelfs, wanneer men het gerucht mag gelooven, nog eene uiterste poging en stelde, bij wijze van amendement, voor, om, zoolang de afgevaardigde minister was, hem eenen adjunct toe te voegen, om de plaats op de bank voor hem te bewaren en voor hem te doen en te zeggen, wat hij anders in eigen persoon zou gezegd en gedaan hebben. Alles te vergeefs! De baron BENTINCK en de heeren RIJK, VOET en VAN BOSSE wilden naar geene reden luisteren en, daar men nu eenmaal *homogeen* ministerie is, moesten de drie heeren leden der commissie zich al zuchtende »onder»werpen."

Aan de heeren LUZAC en DE KEMPENAER moet dit offer aan de homogeniteit dubbel smartelijk zijn gevallen. Immers reeds bij hun voorstel van 1844 hadden zij op de onvereenigbaarverklaring van het ministerschap en het ambt van volksvertegenwoordiger aangedrongen, en schreven daarbij in hunne Memorie van Toelichting:

»De onvereenigbaarheid van het lid»maatschap der Staten-Generaal met »het ministerambt wordt, — zoo als »in 1840 van wege alle Afdeelingen »der Tweede Kamer — voorgesteld »op grond van het *uitsluitend* karak»ter der wederzijdsche pligten, welke »de minister evenwel, tevens lid der »Staten-Generaal, te gelijk zou moeten »vervullen."

Als leden der Kamer *tegen*, als voorstellers *tegen*, als leden der commissie *tegen* en nu als ministers *vóór* — dat is een zure appel om door te bijten voor energieke en liberale mannen, die zich zelven steeds gelijk willen blijven. En nu weder bij de Kamer te komen om te zeggen: Wij kunnen het niet vinden met mijnheer BENTINCK, en mijnheer VOET, en mijnheer RIJK, en mijnheer BOSSE want *die* willen volstrekt tegelijk ministers en leden der Kamer zijn, en *wij* niet, dat ging toch ook moeijelijk. Dan had men weder eene nieuwe firma moeten oprigten. Eens mag men wel een gek figuur maken, maar *twee malen* binnen de zes weken . . . . . dat was wat erg. Dan maar liever getransigeerd en zich »onderworpen" om te gelijk aan den ministertafel en op de banken der vertegenwoordigers te zitten. Iemand die »het geheel beter overzag," heeft immers gezegd: »dat transactie het beginsel is van al»len goeden vertegenwoordigenden re»geringsvorm"? Men weet nu ten minste stellig, dat men nooit een ontwerp van wet met *algemeene stemmen* zal zien verwerpen.

Ondertusschen ziet men uit dit staaltje alweder, dat alles in de ministeriëele loopbaan ook al geen *couleur de rose* is. Men moet zijne geliefkoosdste illusiën en theoriën op het altaar des vaderlands ten offer brengen, en zich »onderwerpen" betrekkingen in zijnen persoon te vereenigen, van welker combinatie men gruwt. En het ergste is nog, dat er halsstarrige en achterdochtige menschen gevonden worden, die maar niet aan het heroïke eener dergelijke opoffering gelooven willen, en stijf en sterk staande houden, dat een man van karakter zich *altijd* gelijk blijft, (alsof ministers daar óók aan gebonden waren) en niemand zich uit *twee* ruiven behoort te laten voederen. (Nog minder uit *drie*, al heeft men een adjunct.) Wat zal dat fraai staan, zeide iemand tegen ons, wanneer de heer LUZAC zijnen ministerrok uittrekt om, *als afgevaardigde* den minister van de Protestantsche Eeredienst (2) te interpelleren, en dan weder zijnen rok aantrekt om op de vragen van »het geachte »lid uit Leiden" te antwoorden, of wanneer de heer DE KEMPENAER-*afgevaardigde* het woord vraagt, om eenige bedenkingen in het midden te brengen tegen de voordragt van Z. Exc. den minister van Binnenlandsche Zaken. Dit zijn inderdaad kunststukjes PIERROT en ARLEQUIN of den vertooner der Rarekiek waardig. Ik hoop, zeide hij, dat zij zich nu maar vlijtig in het buikspreken zullen oefenen om de stem-veranderingen treffend na te bootsen, want als men merkt, dat het altijd dezelfde stem is die vraagt en antwoordt, gaat alle illusie weg.

Zoo ging hij voort met op onze afgevaardigden-ministers (of geministerde afgevaardigden) te smalen, tot wij het niet langer hooren wilden en hem lieten staan. Die scepticus!

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, *23 juni.* Uit de Donau-vorstendommen is, naar men verzekert, het berigt ontvangen, dat het inderdaad aan de Russische zendelingen gelukt was, om aldaar alles tot een opstand voor te bereiden, strekkende, om in die vorstendommen eene Nationale Vergadering bijeen te roepen, ten einde over de vraag tot eene directe aansluiting aan Rusland *primo loco* te beraadslagen en natuurlijk in dien zin te beslissen.

Praag, *20 juni.* De Swornost zijn grootendeels allen gearresteerd; velen dergenen, die, ten gevolge der bloedige gebeurtenissen gevlugt waren, keeren

---

(1) De regering verklaart in de inleiding, dat »tot »verbetering in stijl en taal", de hulp is ingeroepen van eenen man, »die dagelijks medewerkt tot de uitbreiding van den roem onzer letterkunde." Art. 89 § 3 is dan zeker buiten medeweten van dien onbekenden uitbreider »van den roem onzer letterkunde," gesteld, want het beveelt zich noch in »stijl," noch in »taal" aan. *Zijn aan herkiezing* ONDERWORPEN. Dit beteekent dus, dat zij zich de treurige noodzakelijkheid zullen moeten getroosten, van weder herkozen te worden. Arme mijnheer LUZAC! arme mijnheer DE KEMPENAER! Gij moet u aan uw fatum »onderwerpen!" gij moet er in berusten herkozen te worden. Gij *moet* inconsequent zijn, gij *moet* in strijd met al uwe antecedenten, te gelijker tijd èn ministers èn afgevaardigden zijn en uit twee ruiven eten! De grondwet wil het. Gij *moet* gehoorzamen en uwe kiezers *moeten* u herkiezen, want de grondwet schrijft voor, dat gij »aan herkiezing onderworpen" zijt.

(2) *A propos.* Dit herinnert ons dat wij ook nog een minister van Roomsch-Katholijke Eeredienst hebben, dien wij straks vergeten hebben onder de »homogene" ministers op te tellen. Arme mijnheer LIGHTENVELD! Het schijnt uw »noodlot" te zijn steeds over het hoofd te worden gezien! Maar hij bestaat nog, waarde lezers. Geloooft ons; wij zijn er zeker van. Hij is altijd bezig zich in liberaliteit en »burgerlijken zin" te oefenen en te volmaken. Men rekent dat hij tegen 1 juli ten minste de eerste elementen van buiten zal kennen.

terug. Praag is rustig als eene vesting; de winkels zijn wederom alle geopend. Prins *Windisch-Grätz* heeft heden eene geruststellende proclamatie uitgevaardigd, opdat men niet zou gelooven, dat de constitutie of de vrijheid door deze gebeurtenissen of door zijn persoon zou worden beperkt; als dienaar des Keizers zijn beide hem heilig; indien hij voor korten tijd strenge maatregelen heeft genomen, was het geschied, om de moedwillig teweeggebragte regeringloosheid te onderdrukken, waartegen hij zich steeds zou verzetten. Dagbladen zijn nog niet verschenen.

ENGELAND.

Er zal binnen eenige dagen te Londen een nieuw dagblad uitkomen, onder de leiding van de heeren *Guizot* en *Metternich*. Het zal den titel voeren van *Spectateur de Londres*. Wij laten hier het prospectus volgen:

»Door te Londen een dagblad op te rigten stellen wij ons voor, voornamelijk voor drie groote rijken, Duitschland, Engeland en Frankrijk, een orgaan van de gezonde leerstellingen en de behoudende belangen daar te stellen.

»Wij zullen de maatschappelijke en staatkundige orde uit twee gezigtspunten verdedigen, die onderling overeenstemmen, hoewel zij somtijds van elkander schijnen af te wijken. Onze overtuiging, ons geloof, onze meening behooren tot de godsdienstige en traditioneele beginselen, die den grondslag van elke maatschappij uitmaken. Deze beginselen zullen wij, zoo dikwijls daartoe gelegenheid bestaat, in hunne volstrekte waarheid en in hunnen verhevensten zin voorstellen; doch in de toepassing, naar de tijdsomstandigheden gewijzigd, zullen wij dien geest van gematigdheid en onpartijdige regtvaardigheid aan den dag leggen, die niet minder een pligt is voor de staatkundige schrijvers dan voor de staatsmannen.

»Europa is aan eenen geweldigen storm ten prooi; wij beleven eenen voorbeschikten tijd, waaruit op nieuw de orde te voorschijn moet komen, want de orde is de blijvende staat der maatschappijen, en de wanorde is slechts een toeval. Het schijnt dus thans noodzakelijk terzelfder tijd twee evenwijdig loopende wegen te volgen, die evenwel iets van elkander verschillen: de eene *theoretisch*, volstrekt, die de waarheid in haar volle licht vertoont; de andere *practisch*, waarop men de gebeurtenissen mededeelt, zonder die te bestrijden, telkens wanneer de strijd noch noodzakelijk, noch nuttig is.

»Door deze vastheid van beginselen, door deze gematigdheid kan men uit de gebeurtenissen, zonder dadelijk gevaar, zonder iets te verzwaren het licht te voorschijn doen komen, dat in de meeste gemoederen moet doordringen voor dat de orde op nieuw hersteld kan worden.

»Er heerschen thans onder de volken vele vooroordeelen, vele vooringenomenheden, zoowel ten opzigte der zedelijke begrippen als in het staatkundige. Deze werking van maatschappelijke ontbinding in Europa heeft voornamelijk sedert twee eeuwen een aanvang genomen; wij hebben het keerpunt van dezen langen krisis bereikt: wij bevinden ons misschien aan de ontknooping, die onmogelijk bereikt kan worden dan door eerst de kracht der verwoestende denkbeelden, welker stroom thans alles medesleept, te vernietigen. Ieder dag moet zijne leering aanbrengen, en de regeringen en de volken, voorgelicht door de welsprekendheid der feiten, moeten van stelsels afstand doen, die alles hebben doen verliezen; zij moeten de dwalingen die hen vervoeren en die groote beginselen, waarvan men zich meerder of minder verwijderd heeft, wederom aannemen.

»Dat koortsachtig ijlen der gemoederen, hetwelk wij beleven, die verzaking van alle overlevering, die kleingeestige ingenomenheid met zoovele onuitvoerbare stelsels en zoovele gevaarlijke illusiën, die uitsluitende voorkeur voor regerings-vormen, die, alleen onder zekere voorwaarden kunnen bestaan, en zoolang zij overeenkomen met de overleveringen van een land, met zijn eigen karakter en zijne aardrijkskundige ligging, eindelijk, die haat tegen oude meeningen, waardoor wij de wereld geschokt zien, — ziedaar de ware oorzaken van het kwaad. Het geneesmiddel nu van deze kwaal kan alleen gevonden worden in de algemeene aanneming der ware beginselen, in de toetreding tot hetgeen de ondervinding geheiligd heeft en in het verlaten der dwalingen, die maar al te dikwijls onder de bescherming van het publiek gezag zelven geplaatst zijn. Dat regeringen en volken thans lijden, is omdat beide groote fouten hebben begaan.

»Wij rigten eene tribune op voor elk, die zich met ons wil scharen onder de banier van het intellectueele leger, dat op dit oogenblik door de voorstanders van orde en waarheid wordt opgerigt. De omwenteling is in Europa door valsche leerstelsels, begonnen, waardoor gekunstelde inrigtingen ontstaan zijn, en welke de strekking hebben om de door de ondervinding beproefde te vervalschen of te verzwakken; de omwenteling moet een einde nemen door het overwigt der gezonde leerstelsels, die inrigtingen, wetten en regeringsvormen, welke natuurlijk, waar en uitvoerbaar zijn, zullen voortbrengen. Wil men de orde langs eenen anderen weg zoeken, dan zal men niet tot de waarheid terugkeeren, maar veeleer kwaad op kwaad stapelen.

»De onafhankelijkheid zal de ziel zijn van den arbeid, dien wij ondernemen, geenszins die regeringlooze onafhankelijkheid, die het gezag aanvalt en ondermijnt, de bedoelingen belastert en de feiten in een valsch licht stelt, maar die naauwgezette vrijheid van den schrijver, die volgens onveranderlijke regels oordeelt en die nimmer noch aan het vooroordeel noch aan de vrees iets toegeeft. In zooverre dit de hevigheid van eene worsteling tusschen tijdgenooten toelaat, zullen wij op het onpartijdig oordeel der toekomst anticiperen. Moed sluit gematigdheid niet uit. Regeringen, hare instellingen, hare handelingen, hare publieke personen zullen door ons zonder eenige vijandige vooringenomenheid beoordeeld worden. Slechts de zegepraal der waarheid beoogende, zouden wij ons schamen die heilige zaak een enkel oogenblik met wapenen te verdedigen, die harer onwaardig zijn."

FRANKRIJK.

Parijs, *23 junij*. Ten half twee ure werd heden de Nationale Vergadering geopend. De generaal *Bedeau* deed in uniform gekleed het voorstel om te veroorloven, dat officieren der nationale garde meer dan eene betrekking zouden mogen bekleeden. Vervolgens verzocht hij, dat eenige vertegenwoordigers wel bij de militaire operatiën zouden willen tegenwoordig zijn, die genomen zouden worden om de ongeregeldheden, welke thans in de hoofdstad plaats hadden, te beteugelen. De heer *Dupont* verzette zich tegen alle interventie der Nationale Vergadering.

Ook de heer *Baune* beklaagde zich, dat de Uitvoerende Commissie niet op haren post was en na eene hevige discussie besloot de Vergadering, dat men tot de orde van den dag zoude overgaan. Daarna beklom de president de tribune en zeide, dat hij der Vergadering berigt kwam geven van hetgeen er in Parijs omging. Deze berigten waren geruststellende. Op het plein Mibray waren door de nationale gardes twee barricaden genomen. Op de boulevards en op de kaden had men dezelve, zonder veel tegenstand ontmoet te hebben, weder afgebroken. Nabij de poort St. Denis hadden de troepen vuur gegeven; ook zeide men, dat uit eenige vensters in de straat de la Huchette geschoten was.

Daarna werd het ontwerp ter aanvrage van een crediet van 6,000,000 fr. voor de spoorwegen bediscussiëerd. De heer *Flocon* gaf kennis dat de Uitvoerende Commissie in eene der zalen van het lokaal der Nationale Vergadering bijeen was en dat de opstand ten doel had, het omverwerpen der republiek.

De heer *de Falloux* zeide, dat de commissie der nationale werkplaatsen hem gelast had, onmiddellijk aan de Vergadering mede te deelen eene resolutie dezer commissie, ten einde de oorzaken der ongeregeldheden in de hoofdstad te doen verdwijnen. Zij stelde dus voor een crediet van 3 millioen francs toe te staan, voor de werklieden, die uit de nationale werkplaatsen waren teruggezonden. Na nog eenige discussiën gaf de minister van Openbare Werken kennis, dat hij dien morgen een aantal zoodanige werklieden bij zich had ontvangen, welke gevraagd hadden, of men hen op eens wilde wegjagen en dat hij daarop ontkennend had geantwoord. De president las vervolgens verscheidene rapporten voor, welke hij om de tien minuten van den prefect van politie ontvangen had en waaruit bleek, dat verscheidene republikeinsche garden zich te midden der werklieden begeven hadden, uitroepende *leve de roode republiek!* dat ten 12 ure de nationale garden de barricaden bij de poort St. Denis hadden bestormd; dat men een weinig later beproefd had barricaden in de *Cité* op te rigten; dat ten 1 uur de nationale garde zich van eenige barricaden in de voorstad St. Antoine had meester gemaakt, en dat zij ongeveer ten 2 ure langs den geheelen boulevard *Bonne nouvelle* meester was gebleven. De Vergadering hoorde de mededeeling dezer verslagen met groote kalmte aan.

De heer *Flocon* nam vervolgens het woord en zeide, dat achter de barricaden zich niet alleen de verschillende pretendenten bevonden, maar ook de vreemdelingen, welke tot iederen prijs hunnen haat tegen de republiek wilden voldoen. Van de tribunes deden zich eenige kreeten van: *Leve de Republiek*! hooren. De president meldde nog, dat een volksvertegenwoordiger het eerst het roode vaandel van de barricaden nabij de poort St. Denis had afgerukt. Ook zeide hij, dat verscheiden andere vertegenwoordigers hem vergunning gevraagd hadden, om zich naar de plaatsen te begeven, waar men aan het strijden was, dat hij daarop had geantwoord, dat zij als burgers vrij waren te doen wat zij wilden, maar dat, indien de tegenwoordigheid der vertegenwoordigers noodig was, de geheele vergadering zich ter plaatse moest begeven, waar het gevaar het dringendst was. Luide toejuichingen deden zich daarop hooren. De president gaf toen nog kennis, dat 1500 gedecoreerden der juli omwenteling zich ter beschikking van de vergadering waren komen stellen en dat hij hen, namens dezelve, voor dit bewijs hunner gehechtheid aan de republiek bedankt had.

Reeds gisteren avond (22) riepen de werklieden, toen men de zamenscholingen uit een dreef, *morgen zal de groote dag plaats hebben*, en zij hebben woord gehouden.

Heden morgen ten 8 ure verspreidde zich reeds het gerucht, dat langs alle boulevards van de poort St. Denis tot aan de voorstad St. Antoine barricaden waren opgeworpen. Men voegde er bij, dat men dit ook in de voorsteden St. Germain en St. Marcel gedaan had.

Ten 9 ure was alles nog rustig, maar ten 10 ure werd er alarm geslagen en alle winkels werden gesloten. Alle uitgangen, welke op de boulevard uitliepen, waren versperd en werden door opstandelingen bewaakt.

Ten 12 ure trok de nationale garde op en begaf het tweede legioen, uit 3000 man zamengesteld, zich naar de poort St.-Denis. Op de hoogte van den boulevard *Poissonnière*, liet de bevelhebber laden en trok vervolgens met den stormpas tegen de barricaden op. Daar aangekomen hield men eenige oogenblikken stand; doch de opstandelingen vuurden van achter de barricaden het eerst. Men zegt ook, dat er uit eenige vensters gevuurd werd.

Toen aarzelde de nationale garde niet langer, en gedurende tien minuten werd er van weerszijden onophoudelijk gevuurd. Eindelijk werden de barricaden door de opstandelingen verlaten, nadat een 30tal hunner gekwetst of gedood was. Zij riepen, »dat zij den volgenden nacht in menigte zouden wederkeeren met de municipalen der republiek, (aldus noemen zij de nationale garde) een gevecht op leven of dood zouden aangaan." De generaal *Lamoricière* is aan het hoofd van verscheidene bataillons kavallerie, infanterie en mobile garden, welke met twee stukken geschut voorzien waren, naar de poort St.-Denis opgetrokken, waar een peloton mobile garden, reeds door de opstandelingen, van achter eene barricade was teruggedreven. Op de boulevard *Poissonnière* waren de nationale gardes tegen de barricaden opgetrokken, waarbij drie hunner gedood werden. Het gevecht moet daar bijzonder bloedig geweest zijn. Verscheidene nationale garden werden ontwapend en de opstandelingen wilden er twee van vermoorden, doch deze werden door een der oproermakers beschermd, zoodat zij de vlugt konden nemen. Ook in de omstreken van het kerkhof *Père-la-Chaise* en in de voorstad St.-Antoine waren barricaden opgerigt, alsmede in de wijk *St.-Jacques*. Er is ook in de straat *Planche Mibray* bloedig gevochten. Op het plein *Maubert* hebben de linietroepen vuur gegeven, waardoor verscheidene personen gedood en gewond werden. Men zegt, dat bij de poort St.-Denis ongeveer 60 dooden zijn gevallen.

Ten 3 ure deed de kavallerie eene charge in de straat St. Denis en trokken de troepen naar het plein des Victoires, dat door de opstandelingen was bezet.

Ten 4 ure had de nationale garde alle barricaden in de nabijheid der poorten St. Denis en St. Martin reeds geslecht. Er werd omstreeks dien tijd nog hevig gevochten in de straat la Harpe. Het gebulder des geschuts deed zich in de rigting der voorstad Montmartre hooren. In de omstreken van het Palais-Royal vernam men geweerschoten.

Ten 6$\frac{1}{2}$ ure kwam de generaal *Cavaignac* aan de Nationale Vergadering kennis geven, dat er, in de straten St. Antoine en St. Jacques niet meer gevochten werd. Vervolgens gaf de heer *Garnier Pagès* kennis van de maatregelen door de Uitvoerende Commissie genomen; zijne rede deed algemeen het vermoeden ontstaan, dat Parijs in staat van beleg zou worden verklaard.

Ten zes ure heeft de heer *Lamartine* zich te paard naar de voorstad St. Antoine begeven, waar de opstand het hevigst was.

Men heeft het gerucht verspreid, dat verscheidene leden der Uitvoerende Commissie hun ontslag zouden hebben genomen.

De botsingen, die tusschen de werklieden en de militairen op vele punten hebben plaats gehad, zijn allerbloedigst geweest; de werklieden riepen *werk of de dood!* Slechts weinige kreeten *leve Napoleon!* merkte men op.

Ten 8 ure duurde de strijd nog voort in de voorsteden St. Antoine en St. Jacques.

Meer dan 100 nationale garden zijn gedood; onder de arbeiders telt men de dooden bij honderdtallen.

Generaal *Cavaignac* is belast met het opperbevel.

De Nationale Vergadering heeft zich permanent verklaard.

In verscheidene groepen hoorde men de kreeten: *Hendrik V*, *Napoleon*! en andere: *Weg met de vijf! leve de republiek!* Een vaandel op eene barricade droeg de woorden: *Brood of dood!*

De nationale garden, die tegen de rustverstoorders oprukten, riepen: *leve de republiek! weg met de pretendenten!*

Ten 9 ure 's avond werden de oproerlingen in al de voorsteden teruggedreven, in de voorstad St. Antoine hoorde men nog geweervuur.

Het *Journal du Commerce d'Anvers* gaf gisteren middag (24) nog het volgende bulletin uit, per telegraaf ontvangen.

Parijs 23 juni.

1 ure. Er is heden geen beurs; sedert dezen morgen wordt er alarm geslagen en hebben de werklieden barricaden opgerigt. De nationale garde is onder de wapenen en men vreest voor den avond. Nadere bijzonderheden zijn nog niet bekend. Niemand durft zich op straat vertoonen, uit vreeze van als rustverstoorder gevat te zullen worden.

3 ure. Men zegt, dat in de voorsteden St. Denis en St. Martin een vreeselijk bloedbad heeft plaats gehad. Volgens geruchten zouden meer dan 500 werklieden gedood en de barricaden stormenderhand zijn ingenomen. Men gelooft algemeen, dat de werklieden, welke thans allen gewapend zijn, het onderspit zullen delven.

4 ure. Op de boulevard Poissonnière en aan de

St. Martin is het gevecht tusschen de nationale en de werklieden het moorddadigst geweest. uren heeft daar 25 à 30 minuten, zonder opgeduurd.

LAATSTE BERIGTEN.

Volgens geruchten, die gisteren (24 juni) na beurste Antwerpen liepen, zouden daar *per duif* de volgende berigten uit Parijs ontvangen zijn, van morgen (24 juni) ten 8 ure.

Volgens dezelve had het volk gisteren niet het aanvangen van den dag het gevecht hervat, waarbij verschrikkelijke slagting moet zijn voorgevallen. Tevens zeide men, dat *Lamartine*, *Ledru-Rollin Marie* hun ontslag hadden ingediend en door de heeren *Thiers* en *Marrast* en generaal *Cavaignac* vervangen waren.

Men leest in het *Journal des Débats*:

»In den loop van deze week zijn vele verwachtingen, vele ongerustheden te leur gesteld. Maar er zijn ook goede waarheden gezegd.

»Onder deze waarheden rekenen wij het gezegde van den heer *Goudchaux*:" »»De omwenteling van »»februarij heeft te vroeg plaats gehad.'''' »Dit zijn woorden, die wij niet zouden hebben willen zeggen, maar die wij gaarne herhalen, wanneer zij gesproken worden door de mannen van den 24sten februari.

»Maar de omwenteling van februari te vroeg heeft plaats gehad, volgens het gevoelen van den heer *Goudchaux*, zoo was zij niet genoeg voorbereid en kwam te ongelegener ure. Niemand verwachtte haar en zij zelve dacht niet zoo spoedig te ontstaan. Door deze ontijdige geboorte worden vele hindernissen en moeijelijkheden verklaard, die het leven van de omwenteling van februari vergezellen.

»Wanneer omwentelingen rijp zijn en op den regten tijd plaats hebben, bezitten zij alles wat er noodig is om met een gewenscht gevolg bekroond te worden; haar ontstaan kan met moeijelijkheden vergezeld gaan; het ontstaan is altijd een groot werk; doch het kost haar geene moeite te blijven bestaan. Zij hebben hare mannen, die er op voorbereid zijn; zij hebben hare vaste en bepaalde denkbeelden; zij hebben eindelijk haar stelsel, hetwelk zij met vastberadenheid in werking brengen. De omwenteling van februari, te vroeg ontstaan, had daarentegen noch mannen, noch denkbeelden, die er op voorbereid waren. Zij had slechts een' nieuwen naam, *de Republiek*, en toen deze naam genoemd was, had zij niets meer te zeggen. Op dezen naam rekende zij om te leven en duurzaam te zijn, om te regeren en te besturen, om belastingen te innen en de orde te handhaven, in een woord, om alles te doen. Namen vermogen veel op deze wereld, maar zij moeten noodwendig met iets anders vergezeld gaan: een naam is geen bestuur. »Om het gezegde van den heer *Goudchaux* te bevestigen, valt nog op te merken dat alles wat de naam Republiek schijnt te moeten insluiten, namelijk de meerder of minder algemeene deelneming der burgers aan het bestuur, het regt om alleen aan, in het openbaar onderzochte en vrijelijk goedgekeurde wetten te gehoorzamen, de gelijkheid tusschen alle inwoners van het land, het regt om tot de openbare betrekkingen toegelaten te worden, de vrijheid der eerediensten, de toenemende verbetering van het volk door de pogingen en aanmoedigingen van de kern der burgerij, kortom het democratisch stelsel in alle mogelijke ontwikkelingen — dat alles had plaats of kon plaats hebben onder de constitutionneele monarchie, die, behalve de naam en de Koning, eene republiek was of konde zijn, namelijk de regering van allen door allen. De omwenteling van februari had, behalve de naam Republiek, aan het land niets anders te geven, dan hetgeen een vrijzinnig ministerie onder de constitutionneele monarchie er een weinig langzamer aan zou hebben kunnen geven.

»Ga de hervormingen na, welke de republiek gegeven heeft of getracht heeft te geven, het is tamelijk onverschillig: de hervorming van het kiesstelsel, de hervorming van de belastingen, de hervorming in burgerlijke- en strafzaken, is er eene eenige onder welke een vrijzinnig ministerie niet tot stand zou hebben kunnen brengen? Het oude werktuig leende zich tot allen vooruitgang. Wij stemmen gaarne toe dat er onder de hervormingen welke de omwenteling van februari bewerkt heeft, vele zijn, die een vrijzinnig ministerie niet zou gegeven hebben, omdat het die niet zou hebben willen geven, omdat het zou gemeend hebben die in de Kamers niet te kunnen verdedigen. En dit is zóó waar dat de meeste van die hervormingen — wij spreken van de slechte en hersenschimmige — van den tijd van het dictatorschap, van den tijd waarin niets bediscussiëerd werd, dagteekenen.

»Laat ons dus met den heer *Goudchaux* zeggen:" »»De omwenteling van februari heeft te vroeg plaats »»gehad;" »want geen tijd gehad hebbende om hare mannen en hare nieuwe denkbeelden voor te bereiden, had zij aan het land niets te geven dan hetgeen de constitutionneele monarchie het zou hebben kunnen geven, en de Republiek is ongelukkig genoodzaakt geweest van het oude fonds van het door haar vernietigde stelsel te moeten leven. Zij heeft geen voldoende reden gehad voor haar ontstaan; zij bezat niets om in haren naam zin en beteekenis te leggen. Neem wat zij redelijkerwijze vermag, wat zij aan de oude grieven van het land tegen het gevallen bestuur verschuldigd is: zij heeft de houding en de hulpmiddelen van een vrijzinnig ministerie, niets meer. Neem haren naam en hare woorden: zij heeft de niet te verwezenlijken en nu reeds mislukte aanmatiging van eene nieuwe maatschappij, een nieuw stelsel van regering.

»Deze groote verwachting, opgewekt door de omwenteling van februarij en thans gevolgd door eene bittere teleurstelling, verklaart de zonderlinge dictatoriale kandidaatschappen, welke de Republiek genoodzaakt is geweest ernstig op te nemen. Het zal voor de Republiek in de geschiedenis eene droevige bladzijde zijn, dat zij het dictatorschap *Louis Bonaparte* een oogenblik waarschijnlijk heeft kunnen maken. Men heeft er geloof aan geslagen. Welk eene voldoening voor *Louis Bonaparte*! Wij haasten ons te zeggen dat hij zelf geen deel gehad heeft aan dezen gelukkigen uitslag. De misslagen van de omwenteling van februarij alleen hebben het keizerlijk dictatorschap van junij waarschijnlijk gemaakt.

»De afgematte zieke wentelt zich op zijne legerstede en heen weder. De volken, die niet geregeerd worden, en dit is eene zware ziekte, wentelen zich ook heen en weder, terwijl zij een bestuur zoeken. Men plakt op de muren prospectussen van dictatorschap aan. Men stelt den heer *Caussidière* voor. De heer *Caussidière* heeft volstrekt geen deel aan deze prospectussen. De algemeene afgematheid van den eenen kant en de grilligheid van eenen gouvernement zoeker van den anderen kant, maken alleen deze prospectussen, die, wel is waar belagchelijk, doch tevens een teeken des tijds zijn.

»Het vraagstuk, dat Frankrijk zich ter oplossing gesteld heeft, is moeijelijk; wij drukken het in deze woorden uit: den 24sten februari te herstellen zonder dien te veranderen."

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 25 juni. Het van regeringswege bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingekomene wetsontwerp wegens het niet vervullen van vacaturen in de provinciale geregtshoven, is van den navolgenden inhoud:

»Art. 1. Bestaande en komende vacaturen van leden en ambtenaren van het openbaar ministerie in de provinciale geregtshoven, zullen niet worden vervuld, dan ingeval de dienst der justitie het noodzakelijk vordert.

»Op dezen voet kan in elk geregtshof het aantal leden met *twee*, en dat der ambtenaren van het openbaar ministerie met *één* worden verminderd.

»Art. 2. Met wijziging van het 1ste lid van art. 71 der wet op de Regterlijke Organisatie en het beleid der justitie, en van art. 125, het 2de lid van art. 239, het 2de lid van art. 265 en het 2de lid van art. 266 van het Wetboek van Strafvordering, worden de provinciale geregtshoven bij de behandeling van strafzaken in instructie uit *drie* en bij de behandeling der zaken ter teregtzitting uit *vier* raadsheeren zamengesteld.

»Zij spreken geene veroordeeling uit dan met meerderheid van stemmen." (*Hand.*)

's *Gravenhage*, 25 juni. De tijdelijke minister van Financiën, de heer *van Bosse* heeft bekend gemaakt, dat de verzameling der statistieke tabellen van den handel en scheepvaart van het koningrijk der Nederlanden over 1846, tot de uitgave van welke het departement van Financiën bij koninklijk besluit van 3 november 1847 no. 54, is gemagtigd, voor het publiek, tegen den prijs van *f* 6,50 per exemplaar, verkrijgbaar is gesteld bij de gebroeders *Giunta d'Albani*, boekdrukkers te 's Gravenhage.

† *Zutphen*, 22 juni. Het concert, door den heer *J. Prins*, op laatstleden maandag gegeven, heeft aan aller verwachting voldaan. Alle stukken werden behoorlijk uitgevoerd en met genoegen, sommige met geestdrift ontvangen. De Arnhemsche Zangvereeniging *Euterpe* gaf zelfs meer dan bij programma was aangekondigd en eindigde met ons nog steeds onovertroffen volkslied: »*Wien Neerlandsch bloed.*" Aan den concertgever zoowel als aan de zangvereeniging komt de hoogste lof toe, wegens beider belangelooze werkzaamheid. Stond de eerste alle eigen voordeel af aan de hervormde armen, de laatste wilde niets van de gemaakte kosten vergoed hebben. De zuivere opbrengst bedraagt *f* 330, gewis eene groote som in eenen tijd, waarin vele aanzienlijken der stad zich op hunne buitengoederen bevinden, terwijl de entréeprijs slechts op 50 cents gesteld was. De concertgever en de leden van *Euterpe* mogen de zoetste zelfvoldoening smaken, bij de gedachte, dat in den aanstaanden winter vele armen de vruchten zullen plukken van hunne edele pogingen.

ARNHEM, 26 juni.

De Koning der Belgen is weder met een goed voorbeeld voorgegaan. Het officiele Belgische dagblad, *le Moniteur Belge*, van den 24sten dezer, kondigt aan, dat bij koninklijk besluit van den 20sten juni, de heer *Firmin Rogier* tot buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij de Fransche republiek, benoemd is, *op eene jaarwedde van 25000 francs.* (*f* 12,000). Bij een ander besluit van denzelfden datum is de heer *Carolus*, secretaris van legatie der eerste klasse, benoemd tot raad van legatie en als zoodanig aan het gezantschap te Parijs toegevoegd; met een jaarlijksch traktement van 8000 franken (*f* 4000) genieten. Tot nog toe waren voor het Belgisch gezantschap te Parijs 60,000 franken uitgetrokken. Krachtens de laatstgemelde besluiten, wordt die som op 33,000 franken verminderd. Ziedaar derhalve eene besparing van 27,000 franken *op een enkel gezantschap.*

Het Nederlandsch gezantschap, daarentegen, te Parijs, kost ons voortdurend *f* 33,000; *f* 30,000 voor den gezant en *f* 3000 voor den raad van legatie. Ons gezantschap te Parijs kost dus *meer dan het dubbele* van wat het Belgische kost.

Wel is er beloofd dat er ook in onze diplomatie bezuinigingen zouden worden ingevoerd; maar men weet wat bij ons beloften beteekenen!

Intusschen worden er, uit de dure opbrengsten des volks, tonnen gouds verkwist aan buitenmatige bezoldiging van meerendeels volstrekt onbekwame diplomaten.

Eere Koning *Leopold*, die werkelijk handelt, en niet blootelijk door allerlei ministers beloften geven laat.

Jongste nieuwstijdingen.

ARNHEM, 26 juni.

Volgens de laatste berigten, door reizigers uit Parijs medegebragt, hield het gevecht nog steeds aan. Men hield het er echter voor, dat de nationale garde en de linietroepen de overhand hadden en vastberaden waren het oproer voor goed een einde te maken. De plaatsen, waar het hevigst gestreden werd, waren zeer verspreid; de communicatie was gestremd en daar men dus slechts op de zeer uiteenloopende geruchten moest afgaan, was de ontsteltenis nog altijd zeer groot. Evenwel was men eenstemmig ten opzigte van het heldhaftig gedrag der linietroepen en nationale garde.

Het *Quartier Latin* en het *faubourg St. Jacques* waren in handen der opstandelingen. Zij hadden daar hun hoofdkwartier opgeslagen, zich door barricaden verschanst en voorposten uitgezet op de verdiepingen der huizen bij de barricaden gelegen. De geheele wijk werd door de nationale garde en de linietroepen omsingeld; men liet geschut aanrukken en de verbittering der nationale garde was zoo groot, dat zij de geheele wijk wilden in brand steken.

De regering heeft des nachts couriers gestuurd naar de omliggende steden ten einde de nationale garden der naburige gemeenten te hulp te roepen. Men verwachtte elk oogenblik ze te zullen zien opdagen. Op het oogenblik dat de trein Amiens verliet was de nationale garde dier plaats reeds met onderscheidene bijzondere treinen naar Parijs vertrokken. Te Valenciennes is men een oogenblik beducht geweest voor onlusten onder het werkvolk. De ferme houding der nationale garde heeft evenwel de orde bewaard.

De Nationale Vergadering heeft den generaal *Cavaignac* bekleed met eene dictatoriale magt.

De mobile garde strijdt met buitengewonen moed. Men had eerst gedacht op haar niet te kunnen vertrouwen; zij heeft dat wantrouwen op eene schitterende wijze gelogenstraft. De nieuwe republikeinsche garde, de linietroepen, de nationale garde en de mobile garde trekken allen eene lijn.

De nationale garde heeft ontzaggelijk veel volk verloren. Iedereen heeft zijnen pligt gedaan. Een groot aantal hoofdofficieren en generaals is gewond, onder anderen de generaals *Bedeau* en *Lamoricière*. De heer *Vavin* is, zegt men, onder het getal der dooden.

Generaal *Cavaignac* heeft getracht met de opstandelingen in het *faubourg St. Jacques* te onderhandelen. Zijne pogingen zijn vruchteloos geweest en men verwachtte gisteren avond (den 24sten, ten 7 ure) dat men de uiterste middelen te baat zou nemen, misschien wel de huizen in brand zou steken. Men verhaalde echter dat eene kolonne van 1500 opstandelingen bereid was te onderhandelen.

De oude republikeinsche garde, de *Montagnards* en de Lyonners zijn de ziel van den opstand.

Het ministerie heeft het voorbeeld van de Commissie van Uitvoering gevolgd en zijn ontslag genomen. Evenwel zal het nog voorloopig de portefeuilles blijven behouden.

1500 opstandelingen hebben zich overgegeven aan den generaal *Duvivier*.

Generaal *Bedeau* heeft een kogel in het been. Hij heeft zich moeten verwijderen en het kommando overdragen aan den generaal *Lamoricière*.

Advertentiën.

DE MINISTER VAN STAAT, GOUVERNEUR DER PROVINCIE *GELDERLAND*, maakt bij deze aan de belanghebbenden bekend, dat, ter zake van HERSTELLINGEN aan het *Apeldoornsche Kanaal*, de Scheepvaart op dit Kanaal zal GESTREMD zijn van den 22sten Julij tot den 12den Augustus daaraanvolgende, mede des avonds ten 8 ure af, tot den 12den Augustus daaraanvolgende, mede des avonds ten 8 ure, of zoo veel minder tijd als mogelijk zal bevonden worden.

Arnhem, den 21sten Junij 1848.

De Minister van Staat, Gouverneur voornoemd,

SCHIMMELPENNINCK v. D. OIJE.

† † † De GEDEPUTEERDE STATEN der PROVINCIE *GELDERLAND* maken bij deze aan de belanghebbenden bekend, dat, ter zake van HERSTELLINGEN aan de Sluis te *Mallum* op de Rivier *de Berkel*, de doorvaart van die Sluis GESTREMD zal zijn van den 26sten Junij eerstkomende tot en met den 9den Julij, daaraanvolgende, en dat om gelijke redenen de doorvaart aan de Sluis te *Lochem* van den 10den Julij eerstkomende tot den laatsten van die maand ingesloten, gestremd zal zijn, of zooveel korteren tijd, als mogelijk zal bevonden worden.

Arnhem, den 23sten Junij 1848.

De Gedeputeerde Staten voornoemd:

SCHIMMELPENNINCK v. d. OIJE.

Ter ordonnantie van dezelve:

De Griffier der Staten,

L. A. J. W. SLOET.

† † † BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der STAD *NIJKERK* zijn voornemens op Dingsdag den 11den Julij 1848, des middags ten 12 ure, in het Raadhuis, voorbehoudens approbatie van den Raad, in het openbaar AAN TE BESTEDEN:

Het BOUWEN *van eene* ARMENSCHOOL *en* BIJLEVERING *van* TAFELS, BANKEN, *enz.*

Teekening, Bestek en Conditiën liggen dagelijks, uitgenomen des Zondags, des voormiddags ter Secretarie ter lezing.

Nijkerk, den 24sten Junij 1848.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd:

E. G. ARDESCH.

Ter ordonnantie:

J. FREZIE.

Op den 7den en 21sten Julij 1848, telkens des avonds om 7 ure, bij den Kastelein *FLORUSSEN*, aan de Steenstraat te *Arnhem*, zal bij inzet en toeslag, publiek worden geveild en zonder beraad worden verkocht:

In twee perceelen en massa.

1o. Een kapitaal HEERENHUIS en ERF, met STAL voor 5 Paarden, KOETSHUIS en aangelegen TUIN, staande en gelegen te *Arnhem*, op den hoek van St. Jansplaats, Kadastraal in Sectie O Nos 176 en 176a; groot 10 Roeden en 64 Ellen, bevattende het Huis, *ruime* KAMERS, behalve DOMESTIEKE- en PROVISIE-KAMERS, KEUKEN-, WEL- en REGENWATER-POMPEN, groote watervrije KELDER, BERGPLAATSEN, DROOG-, TURF- en HOOIZOLDERS en verdere GEMAKKEN; laatst bewoond geweest door Wijlen de Hoog Wel Geboren Vrouwe *M. W.* Baronesse *van ECK*, Douairière *FARJON*.

2o. Twee VROUWEN ZITPLAATSEN in de Groote Kerk te *Arnhem*, zijnde No. 1 en 2 op de 21ste bank in het Noorderpand O. Z.

3o. Een AKKERMAALSBOSCH, *de Rammelwalde*, genaamd; met daarop staand 8 jarig HAKHOUT en opgaande EIKEN- en PEPPELEN BOOMEN, gelegen te *Brummen*, in Sectie H. Nos. 142, groot 3 Bunders 87 Roeden 10 Ellen.

Het Huis zal te zien zijn gedurende acht dagen vóór den Inzet en vervolgens, van des middags 12 tot 4 ure; uitgenomen de Zondagen.

Ten opzigte der verdeeling van het Huisperceel zal aanwijzing geschieden op de plaats zelve en op eene Plattegronds-teekening liggende ten Kantore van den Notaris *GODEFROY* te *Arnhem*, bij wien op *franco* aanvrage onderrigt nopens de Veil-Conditiën is te bekomen 8 dagen vóór den Inzet en vervolgens.

Op Vrijdag den 30sten Junij 1848, zal men, des voormiddags om elf uur, ten huize van de Herbergier *J. H. C. POSTEL*, binnen *Lochem*, bij inzet, en 14 later, op Vrijdag den 14den Julij daaraanvolgende, terzelfder uur en plaats ten overstaan van den te *Lochem* standplaats hebbenden Notaris *MARIN*, in het openbaar verkoopen:

Het LANDGOED *DEDINGSWEERDE*, gelegen onder de Gemeente *Lochem*, aan de Rivier *de Berkel*, op ongeveer een half uur afstand van de Stad *Lochem* en in de nabijheid van den Grindweg van *Zutphen* op *Goor*, met daartoe behoorende HEERENHUIS, BOERENERVE, KATERSTEDE, BOUW- en WEIDELANDEN, BOSCHGRONDEN en OPGAANDE BOOMEN; in deszelfs geheel groot 40 Bunders, 21 Roeden en 80 Ellen.

Deze veiling zal geschieden in perceelen en massa; alles breedvoerig bij billetten aangewezen.

Het Heerenhuis kan alleen des Woensdags bezigtigd worden, mits daartoe vooraf bij de bewoners toegang vragende.

Nadere informatiën zijn te bekomen, met *vrachtvrije brieven*, ten Kantore van den voornoemden Notaris.

† † † *Iemand 80 jaren oud, door het gebruik der HOLLOWAY'S* ZALF en PILLEN *van een kwaad been genezen.* De heer *RICHARD STOPHER*, wonende in *Suffolk* te *Saxmundham*, had een slecht been, dat hem allerwaarschijnlijkst het leven zoude kosten, ten minste was dit de uitspraak van een beroemden heelkundige, hij verergerde steeds en besloot onder toezigt van den Geneesheer de *HOLLOWAY'S Pillen en Zalf* te gebruiken; door het gebruik dezer middelen was hij in eenige weken hersteld. De ouderdom van dezen lijder maakt dit genezingsgeval opmerkenswaardig, deze persoon is zeer bekend, zijnde een ontvanger der belastingen.

Zijn op *franco-aanvrage*, à contant te bekomen, bij den heer *F. ROMEIJN*, *Fz.*, Depothouder te *Arnhem*; den Heer *D. WILMERINK*, te *Doesborgh*, of aan het Hoofddepôt bij den Heer *F. E. van SANTEN KOLFF*, te *Rotterdam*, alsmede te *Londen*, Strand 244 *HOLLOWAY'S* Etablissement.

*** Bij den Boekhandelaar *C. CAMPAGNE*, te *Tiel*, ziet op *heden* het licht:

DE

LIMBURGSCHE KWESTIE,

DOOR

Mr. J. H. G. BOISSEVAIN.

Prijs 40 Cent.

*** Bij *H. A. KRAMERS*, Boekverkooper te *Rotterdam*, ziet het licht:

DE GESCHIEDENIS

DER

BELASTINGEN IN NEDERLAND

VAN DE VROEGSTE TIJDEN TOT OP HEDEN,

MET

eenen beknopten inhoud der tegenwoordig in werking zijnde belastingwetten,

DOOR

Mr. P. H. ENGELS,

Advocaat te Rotterdam.

Een deel in 8°, compres gedrukt XVIII en ... bladz., met tabellen. Prijs *f* 2.80.

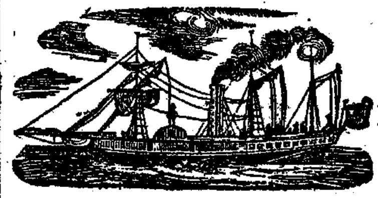

STOOMBOOT

ERASMUS

dienstdoende tusschen ROTTERDAM, VREESWIJK en CULEMBORGH,

vice versa.

Verandering in de Zomerdienst,

Aanvangende met HEDEN *Maandag 26 Junij 1848*.

Dagelijks behalve des ZONDAGS:

Van ROTTERDAM des middags ten 1½ ure, ... leen des Maandags door naar *Culemborgh* en ... ongunstig getijde des waters alleen naar *Vreeswijk*.

Van VREESWIJK, des morgens ten 9½ ure, alleen des Dingsdags morgens ten 8 ure van CULEMBORGH.

In correspondentie met den Eersten Trein van den Spoorweg van *Arnhem* en *Amsterdam* en met den Laatsten Trein op *Arnhem* en *Amsterdam* en op den Hollandschen Spoortrein van *Rotterdam* naar *Schiedam*, *Delft*, *'s Hage*, *Leiden*, *Haarlem* en *Amsterdam*.

Nadere Inlichtingen zijn te bekomen bij de Agenten van bovengenoemde Dienst.

Rijn-Stoomboot-vaart

KEULSCHE-MAATSCHAPPIJ.

DAGELIJKSCHE DIENST

Van Arnhem direct naar Keulen, Mainz, Mannheim en tusschen gelegene plaatsen.

Vertrek van Arnhem, *des morgens ten 6 ure*, om nog denzelfden avond te *Keulen* aan te komen.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Ondergeteekende te *Arnhem*, bij de Factorij van den Nederlandschen Rijn-Spoorweg te *Amsterdam*, en door geheel het Rijk, aan de Kantoren van de Algemeene Expeditie-Maatschappij (*C. van der HORST*) met welker Diligence-Diensten deze Vaart in onmiddellijk verband staat.

H. BUDDE GJzn.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 26 Juni 1 El 8 Palm 5 Duim; gew. 5 D. gev. O. D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

NEDERLANDSCHE RHIJN-SPOORWEG.

UREN VAN VERTREK VOOR DE ZOMERDIENST.

Beginnende den 25sten Junij 1848. Van *Amsterdam* naar *Utrecht* en *Arnhem*:

Van Amsterdam	Van Abcoude.	Van Loenen—Vreeland.	Van Nieuwersl.	Van Breukelen.	Van Maarsen.	Van Utrecht of aankomst aldaar.	Van Zeist—Drieberg.	Van Maarsberg	Van Veenend.	Van Ede.	Van Wolfhezen.	Aankomst te Arnhem.
U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.
7 25	7 43	7 54	8 3	8 11	8 20	8 35	8 53	9 10	9 33	9 47	10 1	10 15
10 45	11 3	11 14	11 23	11 31	11 40	11 55	12 13	12 30	12 53	1 7	1 21	1 35
5 15	5 33	5 44	5 53	6 1	6 10	6 25	6 43	7 —	7 23	7 37	7 51	8 5
7 —	7 16	7 29	7 38	7 46	7 55	8 10	8 28	8 45	9 8	9 22	9 36	9 50

Van *Arnhem* naar *Utrecht* en *Amsterdam*:

Van Arnhem.	Van Wolfhezen	Van Ede.	Van Veenend.	Van Maarsberg	Van Zeist—Driebergen	Van Utrecht of aankomst aldaar.	Van Maarsen.	Van Breukelen.	Van Nieuwersl.	Van Loenen—Vreeland.	Van Abcoude.	Aankomst te Amsterdam
U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.	U. M.
6 55	7 9	7 23	7 37	8 —	8 17	8 35	8 50	8 59	9 7	9 16	9 27	9 45
11 40	11 54	12 8	12 22	12 45	1 2	1 20	1 35	1 44	1 52	2 1	2 12	2 30
4 45	4 59	5 13	5 27	5 50	6 7	6 25	6 40	6 49	6 57	7 6	7 17	7 35
8 5	8 19	8 30	8 44	9 3	9 21	9 39	9 54	10 3	10 11	10 20	10 29	10 47

Het Hoofdbestuur der Nederlandsche Rhijn-Spoorweg-Maatschappij,

L. J. ENTHOVEN, *President.*

Ter Ordonnantie van hetzelve,

J. C. Sr JACOB, *Secretaris.*

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

A°. 1848. DINGSDAG, 27 JUNIJ. No. 45.

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT.

HERZIENING DER GRONDWET VOOR ALLES.

Wat is het hoofddoel op dit oogenblik? Herziening der Grondwet. Deze zoo spoedig mogelijk te doen afloopen is in de meeste gevallen wenschelijk; in den tegenwoordigen tijd is dit dringende behoefte. Wij kunnen niet spoedig genoeg dat herzieningstijdperk doorkomen. Want het is van het uiterste belang, dat wij vast geconstitueerd zijn, wanneer men het oog naar het buitenland rigt, en, zoo men onzen binnenlandschen toestand in aanmerking neemt, dat het oogenblik kunne aanbreken, waarop wij onze instellingen, overeenkomstig grondwettig vast te stellen betere grondslagen, kunnen hervormen.

Te veel tijd is daartoe reeds verbruikt. In plaats van de vervlogen maanden aan herziening, verbetering, hervorming te wijden, is er niets verbeterd, omdat niets is gedaan en de kostbare tijd aan ministerie-verhaspelingen is verbruikt.

Waren er eenige vastberadene mannen aan het hoofd, met vastheid van denkbeelden en vastheid van karakter toegerust; die de kracht hadden tot handelen, en één waren omtrent bedoeling en middelen, dan was de drang nog niet zoo groot als thans. Nu voortdurend blijkt, dat de tegenwoordige ministers niet berekend zijn voor hunne taak; nu in het ministerie geene homogeniteit is over zeer belangrijke punten; nu de ministers zelve afkeuren, wat zij twee maanden geleden aanprezen; nu derhalve voor eenheid verschil, voor vastheid weifeling gevonden wordt.

De minister van Finantiën heeft eene verklaring aan de Kamer gegeven, waarom hij geen ontwerp aan de Kamer aanbood. Dat hij inlichting over den stand der zaken meende te moeten geven was juist. Wat hij zeide, zeide hij niet als de « welsprekende rijks-advocaat» uit Gelderland, zijn tegenwoordige ambtgenoot aan Binnenl. Zaken, gezegd zou hebben, maar wij, voor ons, vonden dit al zoo mooi, want het was kort, eenvoudig en duidelijk. — Maar dat de minister van Finantiën zich over het *niet* aanbieden van een ontwerp kwam verontschuldigen, en het indienen van een ontwerp binnen weinige dagen toezeide, is minder mooi.

De belofte, die het *homogeen* (!) minister *Schimmelpenninck* deed, den dag na zijne geboorte, was onberaden, overijld. Het was eene belofte, die dat ministerie niet volbrengen kon, en dan ook niet volbragt heeft. — Nu is het waar dat de meerderheid van *dat* ministerie gebleven is, en dus ook op het nieuwe ministerie de geheele last van de vroegere belofte blijft drukken. Maar nu men reeds drie maanden lang naar Grondwetsherziening heeft doen wachten, was het hoegenaamd niets bevreemdends geweest, zoo men de overijlde beloften maar stil in het vergeetboek had doen blijven; en niemand zou het *tijdelijk* ministerie hebben euvel geduid, zoo het de handen afhield van zaken, die door *geen* tijdelijk ministerie moeten behandeld, door deze kamers niet moeten beslist worden.

Herziening der Grondwet is de hoofdbezigheid der Kamer. Deze tot stand te brengen het werk waar zij alle hare laatste levensuren en krachten aan wijden moet. En hoe meer die uren verminderd kunnen worden, hoe wenschelijker. Geen neven-arbeid moet de Kamer in het afwerken harer taak hinderen. — Dit is, dunkt ons, zoo duidelijk, dat het onbegrijpelijk is, hoe het ministerie het in de gedachte kan krijgen, om bij de Kamer wets-ontwerpen in te dienen, die geen spoed vereischen, die door deze Kamer althans niet schijnen te moeten worden beslist.

Vooral brengen wij daartoe het stelsel van belastingen. Een punt voor het land van het uiterste gewigt. Zal de Kamer daar nu al hare aandacht aan wijden en de herziening der Grondwet daarnaar laten wachten? Zal deze Kamer de herziening van ons belasting-stelsel praejudicieren? *voor-uitloopen* op de taak der volgens eene gewijzigde Grondwet zaam te roepene vertegenwoordiging? De Kamer zelve kan dit willen noch verlangen.

Men kome bij de Kamer niet dan met *tijdelijke* voorzieningen; andere moeten door het tijdelijk ministerie niet worden ingediend. Is het ontwerp evenwel van zoodanigen tijdelijken aard, dat het dan ten minste niet worde ingediend, dan voor dat de herzienings-ontwerpen bij de Kamer zijn vastgesteld.

Het ontwerp over de afschaffing der geeseling had gerust kunnen achterwege blijven.

In plaats van die rare circulaire, die nu twee maanden geleden door den minister van justitie rondgezonden werd, had het middel van gratie moeten worden aangewend, in alle toen gevelde arresten, bij gemotiveerd besluit, dat voor ieder in de *Staats-Courant* te lezen had moeten staan.— Dan had in elke nieuwe zaak dezelfde gratiering kunnen worden aangewend. En het ware niet noodig geweest deze Kamer nog met een ontwerp van wet lastig te vallen. — Een ontwerp, dat, door niet alle schavotstraffen op te nemen, welker afschaffing reeds bij wet bepaald is, *inconsequent* is in zich zelven en *strijdt* met zijn eigen grondslag; en bovendien *onvolledig* is, door niets te bepalen omtrent arresten, die nog niet zullen zijn geëxecuteerd, of omtrent zaken, die nog hangende zullen zijn, bij het promulgueren der wet.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, den 26 Junij.

Heden morgen heeft Z. K. H. prins *Hendrik* zich per gewonen spoortrein uit deze residentie naar het Loo begeven, om tegenwoordig te zijn bij de wedrennen, welke aldaar den 28 en 29 dezer zullen plaats hebben.

— Z. Exc. de tijdelijke minister van oorlog heeft, naar aanleiding van Z. M. besluit van den 3 Maart jl., last gegeven, om al de lotelingen, die van de ligting van 1847 in reserve zijn gesteld, tegen den 10 Julij aanstaande op te roepen, om gekleed en in den wapenhandel te worden geoefend. — Voorts zijn door het departement van oorlog de vereischte bevelen uitgevaardigd, om de miliciens der ligting van 1845, die thans bij de cavalerie in dienst zijn, met onbepaald verlof te ontslaan; zullende de miliciens dier ligting bij de infanterie en de artillerie, voor alsnog in werkelijke dienst worden gehouden.

— De tijdelijke minister van finantien, de heer *van Bosse*, heeft bekend gemaakt, dat de verzameling der statistieke tabellen van den handel en scheepvaart van het koningrijk der Nederlanden, over 1846, tot de uitgave van welke het departement van finantien, bij kon. besluit van 3 November 1847, n°. 54, is gemagtigd, voor het publiek, tegen den prijs van *f* 6.50 per exemplaar, verkrijgbaar is gesteld bij de gebr. *Guinta d'Albani*, boekdrukkers te 's Gravenhage.

— Het Vrijdag jl. bij de Tweede Kamer ingekomen ontwerp van wet, houdt in, dat de bestaande en komende vacaturen van leden en ambtenaren van het openbaar ministerie in de provinciale geregtshoven, niet zullen worden vervuld, dan ingeval de dienst der justitie het noodzakelijk vordert.

Met wijziging der thans bestaande wettelijke verordeningen, wordt voorts bij dat ontwerp voorgesteld, om de provinciale geregtshoven, bij de behandeling van strafzaken in instructie, uit *drie*, en bij de behandeling dier zaken ter teregtzitting, uit *vier* raadsheeren te zamen te stellen. — Zij zullen geene veroordeeling uitspreken dan met meerderheid van stemmen.

De regering verkondigt, dat het, ter vereenvoudiging en bezuiniging, zoo op zich zelve als in verband met nader te maken veranderingen, wenschelijk is, om die vacaturen niet buiten noodzakelijkheid te vervullen, en dat het aantal dier leden en ambtenaren, bij eene verandering in de zamenstelling van de Kamers voor strafzaken, gevoeglijk schijnt te kunnen worden verminderd.

In de daarbij overgelegde memorie van toelichting verklaart de regering, dat de bezuiniging, waartoe het bovengemelde wetsontwerp de gelegenheid openstelt, belangrijk te noemen is, daar het tot besparing van eene halve ton gouds op het personeel der regterlijke magt, en welligt nog meer, kan voeren.

— Heden ten half twaalf ure hebben al de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, het onderzoek voortgezet over de ingediende ontwerpen betrekkelijk de herzienting der Grondwet, met welk onderzoek zich de afdeelingen in de laaste dagen bereids hebben bezig gehouden.

— In de zitting van het Prov. Hof in Zuid-Holland van eergisteren, is met de behandeling der zaak van de valsche muntbiljetten, voortgegaan. Daarin is het hooren der getuigen en deskundigen en het verhoor der beschuldigden ten einde gebragt. Daarna heeft de adv.-gen. Mr. Gefken de beschuldiging uiteengezet en ten slotte gerequireerd, dat de zevende besch. (Fuld) zou worden vrijgesproken; dat de drie eersten (van Baalen, van der Straaten en Scholten) zouden worden schuldig verklaard aan het namaken van muntbilletten: dat de vierde, vijfde en zesde beschuldigden (Marck en de twee broeders Blok) zouden worden schuldig verklaard aan misdadige deelneming aan het in omloop brengen dier valsche stukken; dat de vijf eersten te dier zake zouden worden veroordeeld tot de straf van het zwaaijen met het zwaard over het hoofd binnen de stad 's Gravenhage; dat de zesde zou worden verklaard eerloos; dat de vijf eersten voorts zouden worden veroordeeld in eene tuchthuisstraf van vijf tot twintig jaren, en de zesde van vijf tot vijftien jaren; wijders alle zes in de kosten.

Heden Maandag is met de behandeling dezer zaak voortgegaan. De heeren Mrs. de Bruin, Op den Hooff, Zilcken en Léon hebben breedvoerig de verdediging der bes. voorgedragen. De uitspraak in deze zaak is bepaald op aanstaanden Maandag, 3 Julij.

— De nieuwe wetgeving voor Neêrlands-Indië zou den 1 Mei met groote openbare plegtigheid ingevoerd worden.

— Ten gevolge van den goeden uitslag der door de Spanjaarden volvoerde expeditie tegen de zeeroovers in den Solooschen-archipel, bestond geene vrees meer voor nieuwe invallen dier plunderaars.

— Men leest in de *Leidsche Courant*. «Wij vernemen, dat commissarissen voor de ontworpene bijeenkomst van Oudstudenten, alhier, op den 18 Augustus aanstaande, zoo ter herinnering aan den akademietijd van de jaren 1790—1820, als aan het Oudstudentenfeest in het jaar 1838, alhier gehouden, uit hoofde van eenen zamenloop van verschillende omstandigheden, het raadzaam hebben geacht, deze bijeenkomst vooreerst onbepaald uit te stellen.»

— Onlangs is uit Amsterdam geschreven, dat aldaar een vader en eene stiefmoeder in hechtenis genomen waren, wegens verregaande mishandeling hunner dochter. Het is thans uit het regterlijk onderzoek gebleken, dat al de deswege geloopen hebbende geruchten zeer overdreven en zelfs grootendeels onwaar zijn geweest. De ouders zijn bij bevelschrift der regtbank, in raadkamer, buiten vervolging en wederom op vrije voeten gesteld.

— De berigten uit België nopens den rogge-oogst luiden zeer gunstig; in geen vijftig jaren heeft men van dit graan zulk een oogst gezien. De tarwe, haver, aardappelen enz staan alle mede allervoordeeligst.

— Met de overland-post zijn brieven uit Batavia tot den 26 April ontvangen. De tijdingen uit Nederland, loopende tot den 24 Februarij, waren te Batavia aangekomen, en over Singapora had men berigten van eenige dagen later bekomen, waarin de revolutie in Frankrijk vermeld werd. Deze gebeurtenis had een' zeer diepen indruk gemaakt.

De *Javasche Couranten* behelzen eene proclamatie van den gouverneur-generaal, gedagteekend van den 22 April, waarin Z. Exc. in 't breede aantoont en verklaart, dat de in 1846 tot onderwerping gebragte vorsten van Bali de geslotene verdragen geschonden, op nieuw eene vijandige houding aangenomen, en zich zelfs niet ontzien hebben, daden van geweld, aandruischende tegen de geslotene overeenkomsten, te plegen; dat de te dier zake ingediende vriendschappelijke vertoogen vruchteloos gebleven, en zelfs met het aanleggen van versterkingen beantwoord zijn; dat het Nederlandsche bewind nu verpligt is, tot de wapenen de toevlugt te nemen, en een einde te maken aan eenen staat van zaken, welke den overmoedigen aanspoort tot tegenstand, en onvereenigbaar is met den toestand van rust en orde, welke overal elders in de Nederlands-Indische bezittingen heerscht; dat eene vereenigde expeditie der land- en zeemagt, reeds vóór eenigen tijd voorbereid, onverwijld gerigt zal worden tegen de vorsten van Klonkong, Karang-Assam en Beliling.

— De stedelijke raad van Venlo heeft een adres aan den koning aangeboden, waarin de gevaren worden ontwikkeld, die het gevolg zouden zijn van eene scheiding tusschen Nederland en Limburg en van eene geheele insmelting van dat gewest in 1en duitschen bond; doch in het geval, dat zich deze afscheiding nogtans zou verwezenlijken, en wel in strijd met de wenschen van die regering, dan koestert zij de hoop, dat het bewind schikkingen zal weten te treffen, waardoor het mogelijk zal zijn, dat de handelsbetrekkingen tusschen die stad met het overige deel van Limburg op den tegenwoordigen voet zullen worden behouden. Het stedelijk bestuur van Venlo besluit zijn adres met de mededeeling, dat de beloften, vervat in de laatste afkondiging van het provinciaal gouvernement, den besten invloed op de bevolking dezer stad hebben uitgeoefend, en zij hoopt, dat de vrijzinnige herziening van de Grondwet weldra zal vergezellen de toegezegde afschaffing der accijnsen op het gemaal, het geslagt en de brandstoffen.

— Van meest alle zijden ontvangen wij de gunstigste berigten omtrent de te veld staande gewassen en vleit men zich allerwege met eenen overvloedigen oogst. Het koorn, zoowel als de aardappelen, staan uitmuntend, terwijl ook de hooibouw in allen deele aan de verwachting beantwoordt en niets te wenschen overlaat. De boomvruchten daarentegen, bijzonder de appelen en peren, leveren over het algemeen, althans in vergelijking met het vorige jaar, een minder goed vooruitzigt op.

— Zie hier het eerste Bulletin der Stedelijke Zeebad-inrigting te Scheveningen, van den 18 Junij 1848:

«Ofschoon de vroegtijdige warmte der lucht in de voorleden maand zich reeds in die mate aan de zee had medegedeeld, dat de thermometer van *Fahrenheit*, den 16 des middags in de lucht 67 en in de zee 66 graden teekende, en het saizoen der zeebaden dien ten gevolge den 19 dier maand kon geopend worden, was het gebruik dezer baden gedurende eenige weken op zeer weinige beperkt. Vooreerst en voornamelijk was dit wel toe te schrijven aan eene sterke verkoeling der lucht, en zeer windig weder, hetwelk op de, den 18 en 19 Mei plaats gehad hebbende, onweders volgde, en ook de temperatuur der zee aanmerkelijk verminderde, zoo dat men het algemeene gebruik der baden rekenen mag eerst met de tweede week der tegenwoordige maand zijnen aanvang genomen te hebben. Wanneer men ook zou kunnen gissen, dat de staatkundige gebeurtenissen in naburige rijken, die op handel, crediet en vertrouwen in geheel Europa eenen zoo noodlottigen invloed hebben uitgeoefend, hunne stremmende werkingen ook welligt op het bezoek *onzer* baden dreigen uit te strekken, zoo is daarentegen weder opbeurend, dat, bij den tegenwoordig woeligen staat van omtrent geheel Europa, juist in ons land de meeste orde, rust en zekerheid te vinden zijn; terwijl geene natie de verbetering harer maatschappelijke instellingen zoo kalm en bedaard bewerkstelligt als de onze, en dat men alzoo de grootste reden heeft te verwachten, dat vreemdelingen, voor welke eene zeebadkuur behoefte is, deze liefst aan onze kust zullen komen gebruiken, en dat onze

landgenooten, die gewoon of genegen waren verbetering hunner gezondheid in verwijderde streken te zoeken, de heilbrengende werkingen niet meer versmaden zullen, die hun eigen strand hun aanbiedt. De eene en de andere zullen bij hun bezoek bevinden, dat de Stedelijke Regering van 's Gravenhage, zoowel als de tegenwoordige pachter dezer Stedelijke Zeebadinrigting, nieuwe pogingen hebben gedaan, om het gebruik der Baden geregelder, gemakkelijker en voor minder gegoeden toegankelijker te maken; de eerste door aanschaffing van nieuwe groote en kleine badkoetsen, verbreeding van de bestrating op het terras en veranderingen van den trap naar zee, de tweede door het toestaan van abonnementen tegen verminderde prijzen voor de binnen- en buitenbaden. »

Buitenlandsche berigten.

Vereenigde Staten van Noord-Amerika. — De vrede met Mexiko is thans bepaaldelijk gesloten.

— Generaal *Taylor* schijnt de meeste kans te hebben, om aan het hoofd des bewinds te geraken.

Egypte. — Uit Alexandrië heeft men bijzondere berigten. *Mehemed-Ali* was in denzelfden verzwakten toestand; zijn zoon *Ibrahim* voerde met der daad de teugels der regering.

Italië. — Men verzekert, dat Rovigo ook door de Oostenrijkers is ingenomen, zoodat zich thans alle venetiaansche provinciën weder in hunne magt bevinden; van de Carintische Alpen tot aan de boorden van de Po, met uitzondering van Palmo-Nova en Osopo, een klein fort in het noorden van Frioul gelegen. De Italianen zullen zich dus van alle hulpmiddelen, die hun van die streken toevloeiden, verstoken zien, die integendeel veelal tegen hen zullen aangewend worden.

Het leger van *Karel-Albert* kan aan het venetiaansch gebied niet denken, voor het Verona, Mantua en Leguago, of althans twee dier vestingen, genomen hebbe. Intusschen wil *Karel-Albert* in beginsel bedoeld gebied, in den ruimsten zin genomen, niet opgegeven; het is ook begrepen in de voorstellen tot inlijving, welke zijne ministers den 15 Junij aan de kamer van afgevaardigden te Turin gedaan hebben.

Men heeft aldaar tot eene nieuwe ligting van 20,000 man besloten.

Wat het zuiden van Italie betreft, het koningrijk Napels is nog aan vele wanorde ten prooi, en Sicilië tracht zijne onafhankelijkheid te bevestigen. Reeds heeft Engeland de noodzakelijkheid van de afscheiding van dat eiland erkend. De britsche gemagtigde heeft dit namens Lord *Palmerston* verklaard. Engeland zou overigens de Sicilianen volkomen vrijlaten, om eenen Italiaanschen Prins te kiezen, ten einde zijn onafhankelijk bestaan te verzekeren.

Duitschland. — De constituerende duitsche vergadering heeft, in hare zitting van den 20, bij acclamatie het besluit genomen, dat elke vijandelijke aanval tegen Triëst, *als eene oorlogsverklaring tegen Duitschland* zou beschouwd worden.

Oostenrijk. — De keizer heeft thans bepaald, dat niet zijn broeder, maar zijn oom, de aartshertog *Johan*, den rijksdag zal openen. — Z. Keiz. H. is daartoe van de uitgebreidste volmagten voorzien.

Pruissen. — Er is nog geen nieuw ministerie benoemd. De stedelijke overheid heeft den Koning verzocht van Potsdam eens naar Berlijn te komen, daar Zr. Mjs. lange afwezigheid van daar tot verkeerde geruchten aanleiding gaf.

Men denkt dat het nieuw bestuur grootendeels in den geest der Rijngewesten zal gekozen worden; men spreekt veel van den heer *Auerswald*, broeder des gewezen ministers, als hoofd van het bestuur.

De heer *von Arnim* zal spoedig naar Parijs terugkeeren.

Het besluit van het democratisch congres, te Frankfort, om Berlijn als zetel te kiezen, heeft in laatstgemelde hoofdstad nog al indruk gemaakt.

Hannover. — De minister *Stuve*, het hoofd der gewezen oppositie, staat thans aan vele aanvallen bloot, daar men beweert, dat hij Duitschlands eenheid niet genoeg zou bevorderen. Men wil, dat de koning ditmaal besloten heeft niet toe te geven, en zou afstand doen dan den heer *Stuve* te ontslaan.

Frankrijk. — Hetgeen men na den ommekeer van zaken, verwacht had, ja elk oogenblik te gemoet zag, is, helaas! maar al te spoedig gebeurd. De hoofdstad is wederom het tooneel van hoogst ernstige en treurige gebeurtenissen geweest. Reeds den 22 liet zich dit voorzien. Er hadden zich in den avond en des nachts talrijke bijeenscholingen vertoond, men had barricades opgerigt, enz. Met geweld was een en ander gekeerd, doch onder de kreten des volks van: *morgen zal de groote dag zijn.* — Men heeft maar al te zeer woord gehouden. Reeds vroeg in den morgen had Parijs een treurig aanzien. De boulevards waren opgevuld met menschen. De werklieden verklaarden niet te willen vertrekken. Dit vertrek was dan ook ditmaal de aanleidende oorzaak of het voorwendsel van het oproer. Men sprak genoegzaam niet van *Lodewijk Napoleon*, maar alleen van de maatregelen tegen de nationale werkplaatsen, tegen het vertrek van velen, enz. — Al wat bij het oproer in Februarij heeft plaats gehad, zag men thans ook grootendeels gebeuren, barricades, ongeregeld vechten, het opbreken der rails van den spoorweg, enz., zoodat de brieven door een koerier naar het eerstvolgend station hebben moeten gebragt worden. De mobiele garde heeft geweigerd op het volk te schieten. De nationale garde heeft echter haren pligt gedaan.

In den morgen ten 8 ure verspreidde zich reeds het gerucht, dat langs alle boulevards van de poort St. Denis tot aan de voorstad St. Antoine barricades waren opgeworpen. Men voegde er bij, dat men dit ook in de voorsteden St. Germain en St. Marcel gedaan had. Ten 9 ure was alles nog rustig, maar ten 10 ure werd er alarm geslagen en alle winkels gesloten. Alle uitgangen, welke op de boulevards uitliepen, waren versperd en werden door opstandelingen bewaakt. Ten 12 ure trok de nationale garde op en begaf het tweede legioen, uit 3000 man zamengesteld, zich naar de poort St. Denis. Op de hoogte van den boulevard Poissonnière, liet de bevelhebber laden en rukte vervolgens met den stormpas tegen de barricades op. Daar aangekomen, hield men eenige oogenblikken stand; doch de opstandelingen vuurden van achter de barricades het eerst. Men zegt ook, dat er uit eenige vensters geschoten werd.

Toen aarzelde de nationale garde niet langer en gedurende tien minuten werd er van weerszijden onophoudelijk gevuurd. Eindelijk werden de barricades door de opstandelingen verlaten, nadat een 30tal hunner gekwetst of gedood was. Zij riepen, dat zij den volgenden nacht in menigte zouden wederkeeren en met de municipalen der republiek (aldus noemden zij de nationale garde) een gevecht op leven of dood zouden aangaan. De generaal *Lamoricière* is aan het hoofd van verscheidene bataljons cavalerie, infanterie en mobile gardes, welke met twee stukken geschut voorzien waren, naar de poort St. Denis opgetrokken, waar een peloton mobile gardes, reeds door de opstandelingen, van achter eene barricade, was teruggedreven. Op de boulevard Poissonnière waren de nationale gardes tegen de barricade opgetrokken, waarbij drie hunner gedood werden. Het gevecht moet daarbij zeer bloedig geweest zijn. Verscheidene nationale gardes werden ontwapend en de opstandelingen wilden er twee van vermoorden, doch zij werden door een der oproermakers beschermd, zoodat zij zich door de vlugt konden redden. Ook in de omstreken van het kerkhof Père-la-Chaise en in de voorstad St. Antoine waren barricades opgerigt, alsmede in de wijk St. Jacques. Er is ook in de straat Planche Mibray bloedig gevochten.

Op het plein Maubert hebben de linietroepen vuur gegeven, waardoor verscheidene personen gedood en gewond werden. Men zegt, dat bij de poort St Denis ongeveer 60 dooden zijn gevallen. Ten 3 ure deed de cavalerie eene charge in de straat St. Denis en trokken de troepen naar het plein des Victoires, dat door de opstandelingen was bezet. Ten 4 ure had de nationale garde alle barricades in de nabijheid der poorten St. Denis en St. Martin reeds geslecht. Er werd omstreeks dien tijd nog hevig gevochten in de straat de la Harpe. Het gebulder des geschuts deed zich in de rigting der voorstad Montmartre hooren. In de omstreken van het Palais Royal vernam men geweerschoten. Ten half 5 ure was het getal dooden nog niet bekend, maar het moet vrij aanzienlijk zijn. Ten 5 ure was alles geëindigd. Een stortregen, welke op dat oogenblik viel, heeft de uiteendrijving der opstandelingen bevorderd.

De nationale vergadering heeft zich en permanence verklaard. Het spreekt van zelf, dat de op den 23 gehouden zitting zeer verward is geweest, en dat men niet dan afgebroken nu en dan heeft kunnen heraadslagen. Gewigtig intusschen is geweest de verklaring van een der ministers, dat de onlusten, welke de hoofdstad thans beroeren, genoegzaam voorzien waren. Welk vaandel ook door den opstand was opgestoken, alle factiën hadden zich tegen de republiek vereenigd. Na eene omwenteling als de laatste, waarbij zoo vele monarchale instellingen waren vertreden, kon men verwachten, dat allerlei kuiperijen zich zouden vereenigen, om de republiek te bestrijden, niet alleen door pretendenten, maar door alle vijanden der republiek buiten 's lands. Deze woorden van den minister werden luide toegejuicht en met de algemeene kreten van: *leve de republiek!* beantwoord.

Parijs, *den 24, des morgens ten 8 ure.*

De stad is in diepe verslagenheid. De strijd heeft den geheelen nacht doorgewoed. De geheele bevolking is op de been. De oproerlingen houden zich vooral aan den linkeroever van de Seine op.

De nationale garde is en permanence. Er zijn verscheiden proclamatiën uitgevaardigd.

De oproerlingen voeren het roode vaandel; de dagbladen van die kleur, heden morgen uitgekomen, zijn zeer dreigende.

Heden morgen moet de generaal *Cavaignac* met 20,000 man in de voorstad St. Jacques zijn doorgedrongen, en daar de barricades hebben vermeesterd. De prinsen *Napoleon* en *Pieter Bonaparte* hebben zich bij dien generaal gevoegd, ten blijke dat hunne familie aan de wanorden vreemd is.

— De prefect te Rijssel heeft den 24 een telegrafisch berigt bekend gemaakt, van denzelfden dag uit Parijs, inhoudende: « De wet heeft gezegevierd; de nationale garde, de linietroepen, de mobiele en de republikeinsche garden bieden elkander trouwelijk bijstand »

De prefect heeft de bevolking van Rijssel tot rust aangemaand

De Brusselsche *Indépendance* heeft mede een brief uit Parijs, van zaturdag ochtend, aldus luidende:

« De vrees, welke men voor den nacht had, is gedeeltelijk gegrond geweest, daar de nationale garde en de troepen de oproerlingen in den avond van den 23 niet geheel bedwongen hebben. De oproerlingen, in eenige wijken verschanst, hebben achter barricaden stand gehouden; en de generaal *Cavaignac* wilde waarschijnlijk geen algemeenen strijd in den nacht wagen, doch liet al zijne magt stellingen innemen, om dezen morgen vroeg het gevecht te hervatten. Onder deze omstandigheden hebben op enkele punten in den nacht schermutselingen plaats gehad; eerst des ochtends is het vuren met kracht hervat.

De aard van het oproer heeft zich alstoen meer bepaald doen kennen. De kreten van *Leve Napoleon! Leve Hendrik V!* en anderen, die den 23 bij den aanvang van den strijd gehoord werden, hebben bijkans geheel opgehouden. Het is in naam van de «roode republiek» dat het gevecht heden morgen hervat is. Die vlag is ruiterlijk door de oproerlingen opgestoken.

Een gering gedeelte van de nationale garde uit de omstreken, vooral van St. Denis, heeft partij voor hen gekozen; reeds vroeger had men van daar deelneming voor de hevigen bespeurd.

Men dacht echter algemeen, dat de zaak der wet zou overwinnen. Uit Rijssel en Amiens luiden de laatste tijdingen geruststellende.»

Hetzelfde blad bevat eenen belangrijken brief van

Parijs, *24 Junij, 8 ure 's avonds.*

«De nationale vergadering is heden morgen ten 8 ure bijeengekomen. Ik behoef er niet bij te voegen, dat zij zich met niets anders dan de verschrikkelijke gebeurtenissen, die sedert twee dagen in Parijs het bloed doen stroomen, heeft bezig gehouden.

Weinige oogenblikken nadat het UITVOERENDE BEWIND vereenigd was, hebben al deszelfs leden hun ONTSLAG *ingediend.* Dat ontslag is onmiddellijk aangenomen.

Het bewind werd des te dringerder genoopt dat besluit te nemen, omdat de voor deszelfs eer meest gevaarlijke, en, ik wil er gaarne bijvoegen, de minst gegronde geruchten, van mond tot mond verspreid werden. Men ging zelfs zoo ver, dat men twee leden des bewinds, met name, aanwees, als niet vreemd aan het oproer, of ten minste zeide, dat zij dit zouden hebben kunnen beletten, indien zij het gewild, en de noodige maatregelen ter voorkoming der onlusten genomen hadden. Ik herhaal het, ik deel die geruchten mede zonder daaraan het minste geloof te hechten; maar zij verklaren den spoed, om niet te zeggen het genoegen, waarmede het ontslag des uitvoerenden bewinds door de vergadering is aangenomen.

De heer *Ledru Rollin* is niet in de vergadering verschenen. De heer *de Lamartine* heeft de zitting bijgewoond, en plaats genomen ter regter zijde boven de bank waarop de heer *Odilon Barrot* gezeten is. Hij scheen zeer neerslagtig. De heer *Garnier Pagès* heeft achter de ministersbank plaats genomen.

De vergadering heeft vervolgens 60 van hare leden aangewezen, om zich naar de verschillende punten der hoofdstad te begeven, en haar een naauwkeurig verslag te doen van den toestand der zaken en gemoederen.

De aangewezen leden zijn dadelijk vertrokken om hunne zending te vervullen, en achtereenvolgens teruggekeerd om hun rapport van het spreekgestoelte uit te brengen. De vergadering heeft langs dien weg, van oogenblik tot oogenblik, tijdingen van het oproer ontvangen.

Alle benoemde commissarissen hebben eenparig verklaard, dat overal waar zij zich, met de teekenen hunner waardigheid, vertoond hadden, het volk hen met geestdrift had ontvangen.

Zij hebben aan de vergadering kenbaar gemaakt, dat er zich onder de oproerlingen bevonden vrijgelaten boeven, een groot getal weggeloopenen uit de gevangenissen, de gewezen volgelingen van *Sobrier*, de soldaten van de gewezen republikeinsche garde, die niet in de nieuwe waren opgenomen enz.

Ten 2 ure heeft de heer *Duclerc* het spreekgestoelte beklommen, om het ONTSLAG *van het geheele ministerie* aan te kondigen, dat hierin het voorbeeld van het uitvoerend bewind gevolgd had.

De heer *Duclerc* voegde er voor zich bij, dat hij ter beschikking van de vergadering en van den generaal *Cavaignac* bleef, tot dat de orde geheel zou hersteld zijn.

De vergadering heeft in den loop van de zitting een besluit genomen, waarbij verklaard wordt, dat de republiek de weduwen en weezen aanneemt van de burgers, die gisteren in de verdediging van orde en vrijheid gesneuveld zijn of nog mogten vallen.

De strijd is nog niet geëindigd, doch de zege van de zaak der orde is niet twijfelachtig. Op dit oogenblik zijn de woelzieken tot de uiterste deelen der stad teruggedrongen. Doch ten een ure werd er nog met woede in de voorstad St. Denis, bij den bouvelard, gevochten.

Ik kan u de verzekering geven, dat geen enkele aanval tegen het raadhuis, dat overigens door 14 bataillons verdedigd wordt, is gerigt. Men heeft op deze plaats, die geen oogenblik in handen der opstandelingen geweest is, niet gevochten.

Juiste opgaven omtrent de verliezen in den strijd geleden, ontbreken tot nog toe, maar het is helaas al te zeker dat zij belangrijk zijn; het getal dooden en gekwetsten is aanzienlijk. Men verzekert mij dat de heer *Vavin*, oud-maire en afgevaardigde van het 11de arrondissement, thans volksvertegenwoordiger en belast met de liquidatie der civiele lijst, gedood is.

Onder de gekwetsten noemt men de generaals *Bedeau*, *Lafontaine*, verscheidene hoofdofficieren; de heeren *Clement Thomas*, *Dornès* en *Bixco*, volks-vertegenwoordigers; de laatste is, zoo men zegt, doodelijk gewond; eindelijk eene menigte andere bekende personen, wier namen mij op dit oogenblik ontschieten.

De heer *Lefèvre*, die in het belgisch leger als artillerie-kapitein gediend heeft, en die het bevel voerde over het 20ste legioen der nationale garde, is door een kogel in de borst getroffen. Men wanhoopt aan zijn leven.

Zekere *Robert*, het houten been genaamd, die lang in België gewoond heeft, en wiens naam dikwijls in de zittingen van de gewezen Club van *Blanqui* gehoord werd, is gezien als hoofdaanvoerder van eene barricade op den boulevard St. Denis.

Ieder oogenblik kondigt men de aankomst van troepen en nationale garden aan uit de omstreken, die allen het gezag komen ondersteunen. De gelederen der verdedigers van de orde vermeerderen onophoudelijk, terwijl die der oproerlingen hunne krachten aanhoudend zien afnemen.

De staat van zaken doet zich langzamerhand kennen. De muitelingen, die achtereenvolgend van alle punten, door hen in het binnenste der stad bezet, verdreven zijn, hebben zich naar de voorsteden teruggetrokken. Niemand twijfelt meer aan den uitslag van den strijd.

De bewegingen der troepen en nationale garden, volgens de bevelen des generaals *Cavaignac*, strekken om de muitelingen naar afgelegene, op zich-zelve staande punten, onder anderen naar de Montmartre, terug te drijven.

Nu heb ik niet meer tijd dan noodig is om dezen brief te sluiten. Zullen mijne letteren tot u komen? Ik weet het niet. Toch zal ik trachten ze naar la Chapelle te laten brengen.»

Nog een andere brief van den 24 behelst het volgende:

«Parijs is sedert dezen morgen in staat van beleg.

De stad is met troepen en nationale garden bedekt. Het verkeer is bijna geheel onderschept.

De oproerlingen hebben zich achtereenvolgend naar de buitenste punten begeven. Een groot gedeelte is naar de zijde van het Pantheon teruggetrokken en aldaar omsingeld; er wordt op leven en dood gestreden. Velen hunner hebben zich in de huizen genesteld en schieten van daar op de troepen. Men moet die woningen insluiten en als 't ware stuksgewijs nemen, even als te Sarragosa. Men verzekert dat de Generaal *Cavaignac* gedreigd heeft die huizen in brand te steken, indien de oproerlingen er niet uit trokken.

De mobiele garde heeft zich bij uitnemendheid gedragen; een enkel bataillon, het 11de, heeft, zoo als men mij verzekert, tot de partij der oproerlingen willen overgaan. Het zou door de troepen en de nationale garde in de pan gehakt zijn. Dit is maar een gerucht, en ik kan u niet verzekeren of het geloof verdient.

De nationale garde is met de meeste geestdrift voor de zaak der orde bezield. Daar zij besloten heeft de vijanden der rust van Frankrijk voor goed uit den weg te ruimen, vecht zij met een moed en ijver, die boven allen lof verheven zijn. De troepen gedragen zich ook uitmuntend.

Men brengt mij het berigt dat eene beweging naar Vincennes beproefd is. De bevelhebber zou aan de opstandelingen hebben doen weten, dat hij besloten had zich tot het uiterste te verdedigen, terwijl hij er bijvoegde dat, zelfs wanneer men er toe mogt geraken het fort binnen te komen, *Barbes* niet zou uitgeleverd worden, daar hij hem liever zou laten doodschieten, dan gedogen dat men hem wegvoerde.

Het getal der oproerlingen is groot en zij zijn, zoo als ge zult kunnen begrijpen, door hunnen langen wederstand, goed gewapend. Zij strijden als wanhopigen. Men heeft ze moeten dooden op de barricaden waarvan men zich heeft meester gemaakt.»

Het kanon heeft den ganschen dag gebulderd; en doet zich op het oogenblik, dat ik deze regelen schrijf, nog krachtig hooren. Men meent dat de muitelingen aan de zijde van het Pantheon eenige stukken geschut zouden hebben, waarvan echter door hen nog geen gebruik zou zijn gemaakt.

Spanje. — De *Times*, tot slotte van een vertoog over Spanje, zegt dat het op zich zelf voor Engeland onverschillig kan geacht worden, of het een' gezant in Madrid heeft; doch het blad meent, dat dit gemis den Spaanschen troon benadeelt en dien nader aan de Fransche republiek moet brengen. Het blad geeft lord *Palmerston*, nopens de Spaansche zaken, meer gelijk dan vroeger, en gelooft, dat de Spaansche regering te overijld is te werk gegaan.

België. — Maandag komen de nieuwe kamers bijeen.

Groot-Brittannië. — Den 21 heeft de heer *Hume* voorstellen gedaan tot eene parlements-hervorming, min of meer in den zin der Chartisten. Lord *J. Russell* heeft die bestreden en betoogd, dat eene algemeene stemming geen waarborg voor eene goede regering was. Hij wees op de in 1831 ingevoerde groote hervorming, welke, volgens bekentenis van den heer *Hume* zelf, de oorzaak was, dat de orde thans zoo krachtig hier te lande beward werd. Eenige nadere hervormingen mogen noodig en nuttig zijn, maar niet op zoo uitgebreide schaal als die door den heer *Hume* voorgeslagen. — De beraadslaging zou nader worden voortgezet.

De voorstellen der regering omtrent de Westindiën (de suikerregten) vinden bij het publiek veel tegenspraak.

Moge het bewind nopens die suikerregten de nederlaag lijden, dan zou het aftreden en waarschijnlijk door lord *Stanley* een nieuw kabinet worden zamengesteld.

LAATSTE BERIGTEN.

Pruissen. — Volgens berigten uit Berlijn, van den 23 namiddag, had de heer *v. Auerswald*, steeds de meeste kans om aan het hoofd des bewinds te komen; de heeren *Hansemann* en *Milde* zouden in zijn bestuur treden.

— Men verspreidt voortdurend in Berlijn en elders in Duitschland geruchten wegens de wapeningen van Rusland tegen Duitschland. De nieuwe *Berlijnsche Courant* noemt die geruchten, in overeenkomst met den *Times*, ongegrond. De Spenersche zeitung van den 23 zegt ook: «Rusland zal niet aanvallen, als het niet aangevallen wordt, en zoekt geen oorlog met Duitschland.»

Oostenrijk. — De berigten uit Praag, van den 21, luiden geruststellende.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE.